

ABDULKADİR-İ GEYLANİ HZ. (KS) SOHBETLERİ

Ey Aziz,

Cenab-ı Hakm aziz kıldığı ve birçok ilahî nimetlere erme şerefine nail eylediği kimse... Bilesin ki...

- "Allah-ü Teala, dilediğine hidayet eder ve zatı nuruna ulaştırır." (24/35)

Yukandaki cümle bir Ayet-i Kerime mealidir. Bir feyz kaynağıdır. O feyz bulutlarından; şahud şimşekleri çaktığı zamanı düşün... Neler olacağım tahmin eyle ve :

- "Allah rahmetim dilediğine tahsis eder." (3/74)

Mealindeki yüce kelamın yapacağı inayet sayesinde, vuslat rüzgarlarının daima başında döndüğünü de düşün... Anlamaya çalış... Ve neler olabileceğini anlatacağız, dinle...

İşte o zaman; kalb sahasında üns reyhanları kokmaya başlar... Ve o reyhanlar; bir cennet bahçedeki gibi, boylandık-ça boylanır ve etrafa kokular saçmaya başlar... Ve o bahçede :

- "Ey Yusüf'e olan hasretim." (12/ 84)

Nağmeleri ile şevk bülbülleri ötme-ye başlar... Ve sırlar aleminde; iştihak şuleleri panidamaya başlar...

Artık efkar kuşları? azamet fezasında kanatlanır... Ve çevikliğin son haddiyle uçmaya başlarlar...

Bunlara marifet hali ve marifet alemi adı verilir... Bu alem uçsuz bucaksız vadilerle doludur. Orada; üstün akla sahip olanlar dahi yolunu bulup, devam edemez... Şaşırır... Sonra orada öyle korkulu haller tecelli eder ki...

Bir bakarsın; yüce bir heybet eli kalkmış; basında bekliyor... Tepene ha indi; ha inecek... Bu manzara karşısında; kavrayışın temelinden sarsılır...

Sonra bakarsın ki, başka bir alem başlamış... Perdelerin ötesinden sesler yükseliyor... Hem de heybetli sesler... Ona kulak mı dayanır ki?... Ve derin manasını sezende yürek mi kalır ki?... Tahayyül et:

- Gerçek manasıyla Allah'ı takdir edemediler..." (6/91)

Mealindeki yüce manaya hangi kulak dayanır? Bu yumuşatılmış mana ya doğrudan doğruya, seni muhatap alsaydı; ne yapardın o zaman?... O anda can vermez miydin?...

Bu mana denizi çok engindir... Orada azimet sefineleri yüzer... İçinde ise; Hak yolcuları... Onlar için, ne dalganın önemi vardır; ne de çeşitli deniz tehlikelerinin... Sakın o yolcuları taşıyan sefineleri küçük sanmayasın...

İşte onun tarifi:

- "O sefineler; dağlar gibi. dalgalar arasından süzülür gider... O, yolcuları çeker; götürür." (11/42)

Ve bu yüce manalar taşıyan cümle; aynı zamanda o yolcuların sefine yelidir... Yelkenlerini iter.

Düşün... Bir daha... bir daha düşün...

- "Onlar Allah'ı; Allah da onları sever..." (5/54)

Bu Ayet-i Kerimenin delalet ettiği derin manayı düşün... O mana engin bir denizdir... Ve bu denizin adı; aşk denizidir. Mahabbet, sevgi denizidir. Mahabbet ehli, bu denizde

yelkenlisin! açar... Ötelere doğru yol almaya başlar... Yelkenli sefi-nelerinin; bir sağa, bir sola yatması, onları korkutmaz... Dalgalar onları yoldan alamaz...

Dağlar gibi dalgalar gelir; onları altı-na almak ister... Fakat inayet-i Hak onları korur. Onlar da bunu bilir. Yine de yalvarmadan edemezler; herbiri:

- "Ya Rabbi, beni mübarek bir menzile indir. Çünkü menzil sahiplerinin hayırlısı sensin..." (21/101)

Diyerek yalvarmaya 'başlar... Bu menzil ne olabilir ki?... Lika ve Hazret-i Hakka yakınlıktan başka... Ne var ki, her yerde olduğu gibi burada da istidadlar konuşur...

Yalvarırlar... Yakarırlar... Ama:

- "O kimseler ki, haklarında tarafımızdan iyilik fermanı çıkmıştır..." (21/ 101)

Cümlesindeki manadan o başka elde bir şey yoktur... O yolda kaybolan canları kim arar ki?... Kesilen başları kim sorabilir ki... Yalnız, kurtulması mukadder olanlar kurtulur... Çünkü ezeli istidad öyle gelmiştir...

Deniz kabarsın; dalgalar, o aşk yolcularını içine alsın isterse... Hak ezelde kurtulmasını dilemişse; bir an içinde onları:

- "Cudî..." (11/44)

Dağına salimen indirir...

Artık onlara Rahmanın cezbelerin-den bir cezbe gelmiştir... Ellerinden tutmuş :

- "Doğruluk makamı..." (54/55) Tabir edilen yere çekmiştir...

Bu makam, ezeli istidada göre lütuf ve ihsanların yağdığı bir makamdır...

Makam bir değil, bir çoktur. Her makamı aşip öbürüne geçmek için arada;

şahsa göre değişen bir veya birkaç durak olur... Aslında tek olarak bilinen ama aşılması oldukça zor bir durak var ki,

hepsinin mutlaka uğrayacağı bir duraktır... İşte o durak:

- "Ben, sizin Rabbiniz değil miyim?..." (7/172)

Mealindeki cümlede gizlidir... Bu durağı aşmanın artık yolu, vuslat alemine doğru uzar... Buraya kadar gelebilen isti-dadlı olsa gerek... Bunu o yolcular da anlar; neşe ve şadlık içinde mest olurlar... Hayran olurlar...

Sonra onlara ilahî nimet sofraları serilir. O sofralardan bol bol nasib alırlar... Çünkü o nimetler:

- "O kimselerdir ki; onlar ihsan ettiler. .. Sonra bunlar için HÜSNA ve ZÎYADE'si vardır." (10/26)

Ayet-i Kerimesiyle tarif edilmektedir... Burada, HÜSNA'yı tümünden nimetler; ZÎYADE'yi ise, lika-i ilahî olarak anlatabiliriz...

Hakka vasil olmak isteyen herkes, bahsi geçen dalgalı ve engin denizleri aşmak zorundadır. Onları aşip, Hakka varmak için, bu yolda insana tek şey lazımdır: AŞK... Bu olduktan sonra korkma... Her denizi, deryayı aşarsın... Ummanlar önünde bir hendek kadar uf alır... Dağlar ve ovalar sana bir adımlık yol olur...

Her yolcu bu yolda aşk yürütür... Aşk bu yolda Hak erlerine bir ateş... Bu ateş, onların herdem içim yakar kavurur... Yansın... Yanana su mu esirgenir; hastaya tabib mi gelmez ki?... Hele bir de; yanan Hak aşkının kalbi, hasta olan da onun gönlü olursa... İşte böyle olanların içi yandıkça, aşk şarabı imdatlarına yetişir... Aşk şarabından başka onların ateşini ne söndürebilirdi ki, zaten...

Onlara aşk şarabı getiren kadehin adı; KÜRBÎYET'tir... VÎSAL camıdır... Yakınlık camı ve visal kadehi... Ne güzel ve ne ulvî şey...

O anda onları, huri misal sakiler dolandır. .. Allah aşkıyla içi yananın özüne birşeyler boşaltır... Yani AŞK ŞARABI... Onlar, verene hiç bakmaz; içer, içer hiç kanmazlar... Nasıl kansınlar, çünkü:

- "Onlara; Rabları. pak şarabı içirdi..." (76/21)

O ne ŞARAB'dır... İçilirken visal olursa... Ve sakisi ALLAH... onun şanı, çoktan da çok yücedir...

Artık onlar, ereceklerine ermişlerdir... Bulacaklarını da bulmuşlardır. Bilmem daha ne bulmaları istenir ki... Onu bulmayan niçin durur ki. Onu bulan da neden mahrum olur ki... Son yolculuk durağı orasıdır. Oraya vasilolduktan sonra, sonsuz ve ebedî mülk ve devleti bulurlar...

işte onların erdiği alemi anlatan Ayet-i Kerime:

- "Baksan... Sonra dönüp yine baksan... Ne görebilirsin ki?... Nimet ve büyük bir saltanattan başka..." (76/20)

Bu varı yitirmek ne güzeldir... Çünkü bu yolda yitirilen varlığın karşılığı Hakkın visalidir... Cenab-ı Hak cümlemize bu varlıktan soyunmayı ve vuslatı nasib eylesin... Amin!...

ABDULKADİR-İ GEYLANİ HZ. (KS) SOHBETLERİ 2

Ey Aziz.

Bu mektup, sana daha başka şeyler anlatacak... Seni amele ve cihada teşvik edecek... Oku, anla ve gereğini yapmaya gayret et...

Talib ol... Günleri boşa geçirme... Daima, aradığın bir şey olsun... Taleb eden mutlaka bulur... Ama, yolların

Taleb gümüşünü:

- "O kimseler ki, uğrumuzda cihad ederler." (29/69)

Mealindeki Ayet-i Kerimenin potasında eritmeye bak...

Sanır mısın ki; eline çalışmadan bir şeyler geçer... Ahlakî bir disiplin yolunu tutmadan, aradığını bulmaya nasıl kalkarsın ve nasıl ermeyi düşünürsün...

Talib olacaksın; fakat bu taleb işinde pek fazla ileri de gitmeyeceksin.. Çünkü aşırı talepler çoğu zaman karşılıksız kalır... Bilhassa Hak Teala'yı taleb işinde dikkatli olmalısın... Onun çizdiği hududu aşmaya kalkmayasın... Sonra aradığını bulamayacağın gibi; elde ettiklerini de kaybedersin. Bilhassa zat-ı ilahî için :

- "Allah, zatı için; dikkatinizi çeker..." (3/28)

Buyurulurki; zAL ı ilahi hakkında ulu orta laf etmemeyi ve ona dair fikir serdetmeye girişmemeyi emreder.

İşte talep sınırını burada çizmen gerek... Oraya varmak için yoluna devam et... Fakat ondan sonrası için, bir talebin olmasın... Sadece bekle... Yol açılırsa, yürü... Yoksa, yine bekle... yine bekle... Ama, bu bekleyiş seni usandırmasın...

İçten talebini devam ettirir. Fakat anlatılan şekilde olsun... Öyle olursa talebin halis olur... Taleb gümüşün kendiliğinden erir ve ona;

- "Yollarınızı onlara açarız..." (29/ 69)

Müjdesi gereğince padişahın tuğrası vurulur... Bu tuğra; ancak talebini anlatılan şekilde devam ettirenleredir. Onlara katılmak ve onlar gibi talih olmak ve bu tuğrayı almak ne saadet...

Bu saadete eren talibin talebi kıymet bulur... Dünyalık mallar, onun karşısın-da değersizdir. Onu satacak pazar bulunmaz...

Ancak onun, değeri bulunup satılacağı pazar, şu pazardır:

- "Allah mü'minlerle alış veriş yaptı. Nefislerim aldı... Mallarım aldı... Ve... bu aldıklarına karşılık, cenneti verdi..."

(9/111)

Bu pazarda talep asıl değerini bulur. Taleb gider karşılığında büyük bir meblağ gelir... Artık bu meblağ o talibin bir sermayesi olur...

Anlatılanları yaparsan, sen de o sermayeyi bulursun. Yolun inşaallah Hak yolu olur... Ve :

- "Ayık olunuz. Halis din Allah'a apanr..." (39/3)

Mealim taşıyan Ayet-i Kerimenin manasım artık anlarsın... Halis olmaya bak. Her elde edeceğin iyi şey, mutlaka ihlasla olacaktır; iyi bilesin... Şunu da unutma ki, gerçekten ihlas sahiplerini azim tehlikeler bekler. Onları kolay atlatmak, bu yolun yolcusunda bulunması gereken aşka bağlıdır... Sen de, bu yolda aşka dalarsan, bu ihlas sahiplerim bekleyen tehlikelerin sırrı sana çözülür... Önünde çözülür; seyredersin...

Aşkı bul, şevk ehli ol... îhlası bul... Bunları bulduğun zaman:- "Allah, sinesini İSLAM'a açtığı kimseyi mi soruyorsun... O, Rabbindan gelen nurla yoluna devam eder..." (39/22)

Ayet-i Kerimesinde belirtilen ihsan kuağı sana da açılır... Zikri geçen Ayet-i Kerimenin nuru yolunu aydınlatır...

Sen aşkı ve şevki bulmaya bak... Bunları bulduktan sonra, sana ne ihsanlar gelir; ne ihsanlar. Rabbımız kerem sahibidir; sineni açar ve:

- "Bana dua ediniz; duanızı lehinize olacak bir şekilde kabul ederim..." (40/ 60)

Ayet-i Celilesi gereğince kalbini harekete getirir... Ona, yani Allah-ü Teala'ya bol dua etmeye, yalvarmaya, yakarmaya başlarsın... Bu yalvarma ve yakarmanın karşılığını da mutlaka alırsın.

En mühimi ilahî lütuf ve keremi bulmaktır... Onu bulduktan sonra manevi derecen yükselir... Dünyanın maddî ve fani şeyleri, gözünden Ve gönlünden düşer... Hakikati artık anlamış ve bilmiş olursun... Böyle olduktan sonra, anladığını ve bildiğini başkalarına da anlatman gerekli olur. Bir nevi irşad makamına geçersin... O zaman sana:

- "Söyle..." (4/77)

Denir... Söyle yalan mı... Bu emir karşısında titremeye başlarsın... Fakat tehdid olmadığını anlar; sakinleşirsin... Ancak kendinde pek konuşacak takat bulamaz bir halde iken :

- "Dünyanın metal azdır..." (4/77)

Fermanı imdadına yetişir... Zaten kalbinden silinen fani şeyler, biraz daha silinir... iyice, kökü kazınır...

Artık bu fani şeylerin değil, ötelerin yücelerin malı olursun... Fakat onun için bir işaret göremeyince üzülürken, yine sana kerem dili çözülür ve :

- "Ahiretinki elbette hayırlıdır..." (4/77)

Cümle-i celilesi ile gönlünü açar... Böylece, fani şeyleri kalbinden attıktan sonra, oraya neyin dolacağım anlamış olursun...

Bu iş lafla olmaz ki, bu da ayrı bir hakikattir. Elbette, kaibden dünyanın gidip, yerine ahiretin gelişi; zahirde bilinen geliş gidişler gibi görünmez... O bir haldir... Halin de ancak zahirde alametleri vardır.

İşte sen de bu alametleri araştırırken :

- "Bu. ittika sahiplenme olacaktır..." (4/77)

Cümlesi bir kurtarıcı gibi karşına çıkar... Kendi kendine:

- Demek ki, dünya metaini az gören, ahireti ondan üstün ve hayırlı bulan zatlar, ittika sahibi olan zatlarımış...

Dersin... İşin hakikatim anlamış olursun artık... Dünya sevgisin!, ebedî kalbinden atar; yerine ahiret sevgisin! koyarsın. .. Bu sevgiyi muhafaza için de; ittikayı kalb kapma bekçi yaparsın^ Sonra:

- Allahım, beni ittikadan ayırma... Dünya hırsı kalbime girmesin...

Diyerekten de yalvarırsın... Ve her daima ittika halini gözetmeye başlarsın... İttika halinin devamını gördükçe, duanın da kabul olduğunu anlarsın... Ve... Sevinirsin...

Ve... bilirsin ki, yapılan dualara mutlaka icabet olur... Ne var ki, herkese bilinen yoldan icabet olmaz... Ancak; içini temizleyenler, özünü Hakka yakın edenler duanın ne şekilde ve ne zaman kabul olduğunu anlar... Misal olarak c'a kendi halini ele alabilirsin...

Artık sana bir başka rüzgarlar esme-ye başlar. Ne yandan bilir misin;

- "Biz ona şah damanından daha yakınız..." (50/16)

Canibinden... Bu rüzgarın estiğim duyan kalb ağacın dalları oynamaya başlar... O rüzgarlar estikçe, yaprakları birbirine değer ve tatlı tatlı nağmeler çıkarır. ..

Belki de o yaprakların işe yaramayanı yavaş yavaş, ahenkli bir şekilde dökülmeye başlar ki; o zaman, senin için bir sonbahar havası esiyor demektir.

Bu hal aleminde, artık ilkbaharla karışık bir güz başlamış demektir. Orası; yazı güzüne, güzü yazma karışık bir alemdir... Çok hizmetli işlerin olduğu bir bahçedir... Sakın onlara dahi yolundan olma... Hiç biriyle ilgilenme:

- "Allah, de; öteyi bırak..." (6/91) Sen böyle diyebildiğin an, rüzgarlar sert esmeye başlar ve seni fani eşyadan

soyar... Ağyardan ayırır...

Orası bir başka alemdir... Ve orada:

- "Allah'dan başka bir ilah çağırmaya kalkma!..." (28/88)

Emrinden başka bir emrin gereği yapılamaz...

Orası ne daimî bir ilbahardır; ne de sonbahar. Orası; an be an tecellilerle değişen bir havaya sahiptir... Herkes kabi-liyetine göre bir hava teneffüs eder; kimi ilkbahar, kimi de sonbahar... Kimi de kış... Şayet sen, benliğim yitirir, senliğin! bu-lursan, daima bir ilkbahar havası teneffüs edersin...

Sakın; bu havayı herkesin teneffüs edeceğin! sanmayasın... O hava, yalnız:

- "Onlara, taa ezelden katamızda iyilikler yazılmıştır..." (21/101)

Cümlesinin tefsirinde kimlikleri gizli zatlara mahsustur... Bu Ayet-i Kerime, aynı zamanda kendini bilenlere bir müjdedir...

Sakın; kendi kendine, benim de istidadım var mı yok mu diye üzülme... Lüzumsuz ve faydasız yollar nramaya knik-ma... Hemen kendini ölçüyo vur; Hak yo lunda devamlıysan istidadın var demektir... Şayet istidadın yoksa, aramak da ak-lına gelmez; sormak da...

O istidada sahip olduğunu anladıktan sonra, beklemeyi öğren... O beklediğin alemde, ilahî ve kudsî bir rahmet yağmu-runa tutuürsan, sakın; usanıp kaçmaya-sın... Islansan da, çevren göl de olsa kaçma... Dür ve bekle... Çünkü o; dilediği zaman :

- "Kimi arzu ediyorsa onu zatına seçer..." (-12/13)

Şunu da akhnda fut ki, seçmeden evvel dener. Başarı kazandığın takdirde, ilahî kudret bir bulut şeklinde seni

apiar; ötelere... çok ötelere... ötelerin de otesine çeker götürür...

Düşün bir kere içinde bulunduğun alemin güzelliğim... ilkbahar... Feyiz bulutları... Ve nihayet fazilet yağmuru... Bunların hepsi senin özünde olmakta ve senin için olmaktadır... Nerede cereyan ediyor bu işler, biliyor musun?...

- Kalbinde...

Dersek hiç şaşma... Çünkü sen, yalnız kalbinden ibaret sin... Sakın kalb denince, maddi hayatın dcvamına sebep olan, sinendeki o et parçasını hemen aklına getirme... Bizim anlatmak istediğimiz kalb, bir başka kaibdir... Yeri gelince onu da uzun uzun anlatacağız... Asıl bizim anlattığımız kalb, sana:

- İnsan...

Dedirten kaibdir... Ve sana:

- Adem...

Dedirten kaibdir...- "Biz ona katnınızdan ilim öğrettik..." (18/65)

Artık haller halim buldun... Ağaçların yeşillenmeye ve dal budak salmaya başlar... Bunların vereceği yemiş, sadece içinde kalmaz... Çünkü sen cimri olamazsın... Sen o kimselerdensin ki; onlar hakkında Allah-ü Taala'nın:

- "'Muhakkak Allah'ın rahmeti, dış aleme muhsinlerden gelir..." (7/56)

Ayetiyle anlattığı muhsinler şafuldasin...

Bu halleri yaşadıkdan sonra, kendini bir sır aleminde bil... Oranın uçsuz, bucaksız vadileri ve akar ırmakları var... Vuslat pınarları orada çok tatlı akar... Bu alemde olduğun için nasıl olsa her zaman içerim, diye bir düşünceye kapılma... Çünkü oradan:

- "Öyle bir göze ki... Yakınlığı kazananlar, yani MUKARREBUN olanlar içer..." (83/28).

Başkalan içemez... Sen de içmek di-liyorsan, MUKARREI3UN zümresinden olmaya bak... Anlatılan halleri elde etmek için; biraz gözyaşı akıtmak icab eder... Yalvarmak, yakarmak gerekir... Hatalar, için istiğfar etmek ise, baş şarttır; bilmek gerekir... Bunlar birer ilahî hibedir... O hibeye ehil olmak için, gözyaşlarıyla, sineyi pak etmekten gayri çare yoktur...

Sakın yaptığın ibadetine, falan da güvenme... Çünkü bu:

- "Allah'ın fazlıdır; dilediğine ihsan eyler..." (5/54)

- Ben hak kazandım; verilmemesi zulümdür.

Gibi yersiz bir laf etmeye kalkanlar, hava alır. Hele bu aleme kadar gelenler... böyle bir şeyi düşündüler mi, derhal kapı dışarı edilirler... Allah saklasın...

Allah'ın o fazlına erenlere müjdeler olsun... Mübarek olsun halleri... Çünkü on l ara:

- "Korkmayınız... Artık mahzun da olmayınız... Size müjdeler olsun... işte size vaad olduğunuz cennet..." (41/30) Duyurulan, ilahî bir fermanıdır... Artık, geçmiş geçip gitti. Gelecek şimdiki hallerinden daha iyi olacak... Niçin daha iyi olmasın ki:

- "Allah onlardan razı; onlar da Allah'tan razı ve memnun..." (5/119)

Beraetini aldıktan sonra... peşinden

şu emir:

- "Yiyiniz, içiniz... Hem de rahat... rahat... Bunlar amellerinize karşı mükafattır..." (52/19)

Bu nimetler daha bu alemde iken kazanılır... Allah'a yalvaralım; bize de nasib eylesin... Allahım, bize de nasib eyle. Amin...

ABDULKADİR-İ GEYLANİ HZ. (KS) SOHBETLERİ 3

Ey Aziz,

Geleceği yakındır o günün... İzzetini korumak bir bakıma sana bağlı... Hatalarını hatırla, düşün ve tedbirli ol... Hazırlığın şimdiden yap... Burayı bırakıp öte aleme gidince, fayda temin edeceğin kimseleri düşünüp kendini yersiz teselliyle avutma... Çünkü orada:- "O günkü dehşet içinde; kişi karısından, anasından, babasından ve çocuklarından kaçır." (80/34) Ayet-i Kerimesinin verdiği hüküm geçer... Herkes kendi derdine düşer...

- Hani sen bize, dünyada iken sahib olurdun... Korurdun... Burada da yardım etsene... Gibi, yarı alaylı, yan ciddî sözlere muhatap olmamak için, herkes bir yere saklanmak ister... Kimi elini yüzüne kapatır. Kimi de kaçır... Kaçacak yer de yok... O da bñşka... Sen insanı, orada kaçmakla kurtulur mu sanırsın? Hayır kurtulamaz... Hesap verecek... Hakirden kıtmire kadar... ipek telinden urganına kadar... inceden ince-ye hesap verecek... Gizlisi ve aşikaresi sot'uincak...

O ne muazzam hesap günüdür... Düşün o günü... Hatta o günün dehşetinden fitre... Çünkü, Allah-ü Teala o günkü hesabı şöyle anlatır:

- "İster içinizde gizlediğiniz olsun; isterse açığa vurduğunuz... Allah hepsiyle sîzi hesaba çekecek..." (2/284)

Bu Ayet-i Kerimedeki derin manayı anlamaya çalış...

Bu hesaptan ancak, burada imtihanını iyi verenler kurtulacak... İnsanlığına yarınsır bir şekilde hayatını idame ettirenler kurtulu Onun için sen, boş şeylerle meşgul olma... Öz varlığım koruyacak yollardan yürü...

- "Şunlar var ya, hayvanlar gibidir..." (7/179)

Ayet-i Kerimesiyle anlatılan zümreyo dahil olmayasın; sakın... Bunların avunduğu geçici zevklere dalmaktan kendini koru... Geçici, behimî hislerini tatmin için özünü kirletme... insanlığım yitirme...

Allah-ü Teala'yı daima kendine yakın bil... Daima onun yüce varlığına kendini yakın bilmeye bak... Ve... murakabe halini hiç elden bırakma... Huzura var ve başım onun kuvveti ve kudreti önünde eğ... Düşün ki, Allah-ü Teala:

- "Beni anınız ki. ben de sizi anayım..." (2/152)

Buyurur... Bu ne şereftir... Daima Hak Taala'yı an ki, bu şerefe nail olabi-lesin... Böyle yaptığın takdirde, Allah-ü Taala'nın:

- "O günde, birtakım yüzler vardır ki. parlak ve aydınlıktır... Rablanna nazar ederler..." (75/22)

Çeklinde anlattığı kimselerden ola-sın...

Kalbini parlatırsan, onu bu alemde de görebilirsin... Hakkın zikriyle kalbine cila çekmeye bak... Ve onun kıymetin! bil... Her türlü fenalıktan onu esirge... Çünkü onun hakkında şöyle bir kudsi hadîs vardır:- "Ben ne yere, ne de göğe sığdım; ama, mü'min kulunum

kalbi beni aldı..."Sen böyle bir kalbe sahip olursan, daha ne istersin... Ve böyle bir kalbe sahip olmak için ne yapsan azdır... Hem de, hiç gibi bir az...

Bu hali bulduktan sonra ereceğin nimetlerin sayısı yoktur... Onlara sayı yetmez... Rakamlar kafi gelmez...

Bu kadar kıymetli şeyler nasıl bedava elde edilir... Elbette bir şeyi elde etmek için, o şeyin sanma yakışır bir şekilde gayret sarfetmek gerekir... Bu hakikat icabıdır ki; snna. Hakkın sanma yakışır bir şekilde kulluk düşer. Hiç olmazsa yapmaya çalış...

Bu alemde hazırlığım tam yaparsan, öteki alemde her arzun yerine getirilir... Çünkü bu alem ekim yeridir... Orada bi-çilecek şeylerin tohumunu burada ekmek gerekir... Burada ekmeyen orada birşey biçemez... Burada ekim işini bitir, tamamla: -

- "Orada her arzu ettiğiniz verilir... "Her arzu ettiğiniz önünüze gelir..." (14/31)

Müjdesin! al... Bu müjdeyi burada alan kullar çok... Sen de onlardan biri olmaya bak...

Kalbin de kendine göre kulağı var... Ama, onunla duyup işitmek, bu alemin maddi ve fani şeyleri değildir... O, ötelerden gelen, yüce ve ulvî kudretten gelen sesleri dinlemeye aşığıdır...

Ona o sesleri duyurmadan bir hayır iş tutacağım sanmayasın... Onun için ona arız olan kirleri temizlemeye bak... Onun kirlerim giderdiğin an bil ki, yücelerden gelen sesleri duyacaktır... Ve çağrılara uyacaktır :

- "Bana dua ediniz; kabul ederim." (40/60)

Mealinde buyuruân, ilahî emir gereğince yalvarmaya başlar... Çünkü onun her türlü kirini giderdin.. Günah pasından temizledin...

Artık yalvarmaya baslar... Haliyle Hak Tnala onun yalvarmasını, yakarma-sını duyar; boş bırakmaz...

- "Allah, selam evine davet eder..."(10/25)

Emri gereğince zatına davet eder... Bir gaflet uykusundasın... Hem de tamamen. Gafletin, dünya yüzünden mi oldu... O halde dinle... Bak Hak Teala anlatıyor :

- "Dünya hayatı; anccik bir oyundan ve oyalanmadan ibarettir..." (47/36)

Bu Ayet-i Kerime, dünyanın ne olduğunu anlatırken; sen hala ona dalıp gitmekte... Ve ona sıkı sıkıya sarılmaktasın... Kendine göre mazursun; çünkü gafilsin...

Niçin böylesin?... Allah seni burası için mi yarattı?... Yoksa öbür alem için mi yaratıldın?...

Şunu kafi bil ki, sen öbür alemin malısın... Bu alem fanidir. Uyanık zatlar nazarında hiçtir...

Buranın sıkıntısı ve meşakkati çoktur. Böyle sıkıntılı ve meşakkatli alemi neylersin?... Öteleri iste... Yüceleri arzula...

Adımlarım atarken, Hak katında yüceleri arzu ederek at... Oradaki yüksek makamları isteyerek gez... Bu fani varlığı aşip öteye varanlardan ol... Onlar ne büyük insanlardır; dinle... Onların tarifini Hak'tan dinle:

- "Onlar SABİKUN'dur. Bilir misin SABİKUN kime derler?..." (56/10)

- "İşte onlar; serapa nimetlerle dolu NAİM CENNET'inde yerleşmiş ve Hak yakınlığım bulmuş kimselerdir..." (56/11)

Himmetim yüce tut ...Kişinin kıymeti; himmeti ve gayreti kadar olur... Bu düsturu unutma.

İçten gayretin! tahrik et. Himmetin! tembel alıştıрма... Yola girmemekte direnirse onu kamçıla... İlahî emirlerin kırbacıyla onu döv... Belki bu sayede kurtulursun... Ve yoluna

ilahî lütuflar çıkar... Düşün ki, Cenab-ı Hak, yolunda olan kul-larına, lütfunu esirgemez... Kim onun yo-lunu tutsa, kat kat lütuf, ihsan yağdırır...

Sen de onun yoluna girersen, sonra devam edersen, mutlaka sana da Hakkın ihsanı gelir... Ahirette elde edeceğin nimetlerin müjdesin! daha burada iken alırsın... Çünkü Allah-ü Teala:

- "Kullanna lütfedendir..." (42/19) Bu sebeple :

- "Onlara dünya hayatmda iken müjdeler gelir..." (10/64)

Buyurur. Bu müjdeyi alan kullara katılmak, senin için ne büyük bir şeref...

Sana düşen emirlerin gereğini yerine getirmektir... Hiç olmazsa, böyle birniyeti kaibde beslemek ve istikbal için geliştirmektir...

İlahî emirleri eda etmeye, omuzlarına yüklenen vazifeleri tamamen yerine getirmeye niyetlen ve kendini o yola koy... Muvaffak olman için de Allah'a yalvar maya başla...

İlk fırsatta kalb düşmanma karşı bir

savaş aç... Sakın bu yolda nefsinden emir alma... Zaten, savaşacağın şeylerden biri de nefistir... O da kalbin en büyük düşmanı olduğuna göre, ondan ne gibi bir emir alabilirsin ki...Ona karşı harb açtıktan sonra, elin tetikte olsun... Ondan hiç emin olma. Zayıf anım yakaladığı dakikada, boynunu sıkır... Silahım çevirdiği an, seni kalbinden, can evinden vurur; öldürür...

Seni mahvedecek kalb düşmanlarından biri de şeytandır.

- "Muhakkak şeytan, insan için açıktan bir düşmandır..." (12/5)

Buyrulurken, elbette o şeytanın düşmanlığını kabul etmen gerekir... Onun hilesi çoktur. Onunla baş edilmesi de hayli güçtür. Ama sakın azmin kırılmasın...

Hiç korkma, Allah-ü Taala bir şeyin zararım haber verdikten sonra, ondan kurtuluş yollarım da haber verir... Çünkü o, hem alım; hem de kullanıla şefkatlidir. İlmî ve şefkati olan Rabbimizin gücü ve kuvveti de vardır... Sen onun yolunda olursan; nasıl sana, savaşacağın düşman için başarı yollarım öğretmez... Sen ki, en şerefli mahluksun; nasıl emrine asker vermez... Onun askeri mi yok dersin?... Halbuki :

- "Yerin ve semaların askerleri onun emrindedir..." (48/4)

Durum bu olunca, şeytandan nasıl korkarsın? Onunla savaşmaktan niçin kaçarsın?...

Şu andan itibaren, sana düşen vazife, Hakka sığınmak... Ve... Ondan gelecek yardıma hak kazanmaktır... Onun yardımı sana geldikten sonra, şeytanın sana zfirnı dokunmaz... Sonra, nefsin (uzağına düşmekten kurtulursun... Sakın nefsin şerrini az bilir... O da şeytan gibi, daima sana kötü yolları gösterir. Bunu da şu Ayet-i Kerime bize haber vermektedir:

- "Muhakkak nefis, bütün gücüyle kötülüğü emreder ve benimsetmeye çalışır..." (12/53)

Şeytanın ve nefsin durumlarım tes-bit eder, ona göre onlara karşı durursan kurtulursun... Aksi halde, ikisi bir olur;

seni helak ederler...

Ahireti düşün... Maddî bazlarla meşgul olma. Hiç bir şey yapamazsan günü belli bir zamanım, Allah'ın zikrine tahsis et... Böyle yapmak suretiyle, kalb gözünü açmaya bak... Böyle yap ve nelere ermiş olduğunu anla...

Kalbinde sırların letaifi, rakamlar halinde, zuhur etmeye başlar... Kendini ittika sahibi kıl ki, ermişlerin erdiğinc sen de eresin... Düşün ki, Allah-ü Teala:

- "Aİlah'a karşı ittika sahibi olunuz ki, Allah size bilmediğinizi öğrete..." (2/ 282)

Ayetiyle seni müjdeliyor... Ve takva sahibi olduktan sonra nelere ereceğin! de sana anlatıyor...

Başta sisli vat.'ınmı hatırlırsın... Hu hun, ezelde uçup gezdığı yerler göz önüne gelir; öbür aleml sevmeye başlırsın... Bu alemlin' ötesindeki varlık aleml anlarsın... Yapacağın her ibadeti zevkle, şevkle yapmaya başlırsın; çünkü gerçeği sezdin...

- "Rabbın yoluna itirazsız gir..." (16/69)

Ayetindeki gizli sır sana çözülür... Bu sır, içinde gözöldükten sonra, sana iki kanat verilir; o kanadın biri aşk, öbürü de şevk olur... Ruhun onlarla uçar...

Ruhun uçup gezdığı o yerlerden üns meyveleri sana gelir... O üns meyvelerim tattıktan sonra, bu alemlin hiçliğini anlarsın... Ve :

- "Her meyveden ye..." (16/69) Emrini alır, hür olursun... Artık bundan sonra; sana ne korku, ne de hüzün...

Nefsinde zulmet kirleri kalmaz artık... Ama bu halini senden başkası bilemez... İçinde yaşadığın aleml yalnız sen bilirsin... Her halin açıktır; ama anlayan olmaz... Bu duruma sen de şaşarsın, içinden :

- "Allahım, sen geceyi gündüzc katarsın..." (3/27)

Demeye başlırsın... Sır aynanda, çeşitli tecelli nurları parıldamaya başlar... Bu tecelli nurları sayesinde, azönce hayretler içinde kalıp söylediğin cümledeki sırları çözersin... Kalb bahçene rahmet yağmurları yağmaya başlar. Çünkü orası; Hak Ta-ala'nın her türlü rahmet tecellisine nail olmaya hak kazanmıştır... Ve Allah-ü Teala'nın mealen arz edeceğimiz şu Ayet-i Kerimedeki şeref madalyasını kazanmıştır:

- "Biz semadan mübarek su indirdik. Onunla bahçelerin çeşitli bitkilerini meydana getirdik... Ve harman edilen cinsten hububat bitirdik..." (50/9)

Böyle bir rahmete eren kalb bahçeleri n'olur bilir misin?... Bilmem ki, onu anlatabilmek için, zahirde verilecek bir misal bulunur mu?... Olsa olsa bir îrem Bağları olur... Ama o da, bu ilahî güzellik karşısında hiç kalır... îrem Bağları da ne?...

Kalb bahçen ancak bu hali aldıktan sonradır ki:

-- "Biz o rahmet suyuyla ölü bir beldeyi dirilttik..." (50/11)

Cümlesinin nelere işaret ettiđini çözersin...

- "Bugün senin için perdeler aralandı... Biz açtık. Gözlerin de keskin görür..." (50/22)

Cümlesi sana gelmiştir. Kalbinde zulmet kalmadı. Bu sebepler nur alemlini rahatça görebilirsin...

Artık herşey'sana ayan beyan... Ne gaflet kalmıştır; ne de cehalet... Hepsi geçmişte cereyan eden birer hadise halini alır... Şimdi onlar çok ötede... Ve sen... Evet sen, vuslat alemlindedin... Orada tam bir müşahedeye dalar; nura gark olur gidersen... Bazan, müşahede denizinden çıkar; istiğna denizine dalarsın...

- "Çünkü Allah bütün alemlere karşı bir istiğna sahibidir..." (3/97)

Sen de onun bir kulusun. Seni o istiğna alomine alır... İşte o zaman, zatından başkasına ihtiyaç duymaz olursun...

Orada halinden emin olan yoktur... Bir yandan bakarsın ki, vuslat olmuş...

- Tamam...

Demeye getirirsin... Ama hemen kar şına:

- "Allah'ın mekrinden emin mi oldular?..." (7/99)

Emri çıkar... Susarsın... Seni bir heybet hali sarar ...Bir ara ümidin kırılır gibi olur. Meyus olursun... Ama, sen senin olmadığım bilmelisin... Bu hal içinde şaşkın dururken ağzından, kendiliğinden:

- Runa bir çare Allahım... Cümlesi dökülür... Ve o anda kalbine şu ilahi hitap gelir :
- "Allah'ın rahmetinden ümid kesmeyiniz." (12/87)

Bu emir, sonra latif bir rüzgar gibi çevrende esmeye başlar... O estikçe seni bir şevk sarar... Kendini Hakkın güzellik ve yücelik bahçesinde bulursun... Oranın güzelliğine hayran olur, bülbül gibi firakli firakli ötmeye başlarsın... ilahî nağmeler terennüm ederek, bir gül dalından öbürüne konarsın...

Ve... sana öte alemlerden biri ilahî koku gelecek... Etrafına bakınacak; acaba bu nereden geldi? diyeceksin... Bazan dilin kayacak; tıpkı Yakup Peygamber gibi:

- "İhtiyarlığımıza hamicedip, bunadığımı demezseniz, Yusuf'umun kokusunu alıyorum..." (12/94)

Dersin... Ah bir içinde saklayabilsen... Ama nasıl saklayabilirsin ki... Sonra elinde mi?... Sözünde haklısın Gerçekten aldığın koku, ötelere sana bir müjdecî gibi gelmektedir... Fakat büyük bir ihtimalle çevresindekiler :

- "Sen hala eski şaşkınlığındasın..." (12/95)

Diyecekler... Çünkü aynı sözleri çok söyledin. Onlar sadece dinledi... Hiçbir tad alamadıkları için, seni ayıpladılar...

Sen hiç üzülme... Zaten üzülmen de mümkün değil... Çünkü hakikaten bulacağım bulmuş sayılırsın... Eğer nasipleri varsa, gün gelecek; hakikati onlar da anlayacak...

- "Onu yüzüne sürünce gözleri açıldı." (12/96)

Cümlesindeki hakikati elbet istidatları varsa anlayacaklar... O zaman onlar sana yalvaracaklar ve şöyle diyecekler:

- "Biz hata ettik... Sözüümüzde yanıldık... Bizim için Allah'tan bağış dile..." (12/91)

Çevrendeki şaşkınların sözüne aldirış etme... Onlar mutlaka önünde baş eğecektir. Yeter ki, sen, özüne ilahî varlıktan bir kısıntı olsun, yerleştirmesin! hilesin... İşte o zaman elbette sana şöyle diyecekler :

- "Allah'a kasem ederiz ki, Allah. seni bizden üstün kıldı..." (12/91)

O rahmet denizine daldıktan sonra elde ettiğin herşey; teker teker, birer hazinedir... Anlattıklarımız, o daldığın denizin bir damlası dahi sayılmaz...

Rüya tabiri ilmi dahil, bütün bilgilerin hazine anahtarı sana teslim edilir... O zaman kim ne derse desin, sen kendini bilirsin... Artık haline aşinasın... Beka makamına erdiğin için, halinden memnun insanların tavrını takınırsın... Artık başka isteyeceğin bir şey de olmadığı için şu duayı yapmaya başlarsın :

- "Rabbim, bana mülk verdin... Bana rüyaların tabirim de bellettin... Yerin ve semaların yaratıcısı sensin... Dünya ve ahirette benim de sahibim sensin... Beni müslüman olarak oldur... Ve beni salihlere kat..." (12/101)

Cenab-ı Hak cümlemize işin sözünü değil, halini nasib eylesin... Çünkü bu yolda söz değil hal ararlar... Çünkü bu yolda nice yolcular, işi sözle bitirmek istediği için helak oldular... Allah korusun. Amin!...

ABDULKADİR-İ GEYLANİ HZ. (KS) SOHBETLERİ 4

Ey Aziz!

Bu dünya hayatı, aldatıcı ve kandırıcı bir seraptan ibarettir. Buna kanmak ve aldanmak saadet alameti sayılır mı?... Elbette sayılmaz... Cenab-ı Hak, bizi ayıktırmak ve bu durumu anlatmak için şöyle buyurdu:

- "Siz. ahiret hayatından geçip dünya hayatına razımı oldunuz?..." (9/38)

Bu ilahî kelamın anlatmak istediği manayı anlamak için, hiç kalb kulağını açmadın mı?... Neden açmazsın ki?... Açmayı düşünmüyor musun?...

Sonra bu aleme dalıp giderken ve kalbine, Hak kelamına karşı perde gererken, şu ilahî kelamın tehdidi seni hiç mi korkutmuyor?... Dinle, ne buyruyor; anlamaya çalış:

- "Bu dünyada ama olan, ahirette dahi ama olur..." (17/72)

Kalb gözünü aç... Hak Taala'nın bizi ayıktırmak için, gönderdiği Ayet i Kerimelerin ışığı altında yolları bulmaya bak. .

- "İnsanların hesap verme zamanı yaklaştı; halbuki onlar gaflette..." (21/1)

Bu Ayet-i Kerimedeki son tehdit seni sarsmıyor mu?... Neden anlattığı manayı anlamaya yanaşmaz oluyorsun...Burası bir ekim yeridir Burada ekilen, orada; yani öbür alemde biçilecek. Dünyada olduğu gibi, önce ekim işi; biçilmesi sonraya... Ahiret işlerinin bazından örnek al... Allah saklasın; sonra öbür alemde herkes sevap devşilirken, Sen eli boşlardan olursun... Sanırım ki, şu Ayet-i Kerime sana bu mevzuda bireyler anlatmak için yeter:

- "Ahiret ekinini isteyen işine bereket veririz... Artını dünya ekinini isteyene de veririz; ama ahirette birşey beklemesin... Orada artık nasibi yoktur..." (42/10)

Bu Ayet-i Kerimenin ihtarı sana birşey hatırlatmıyor mu?...Düşün ki, buradan öbür aleme göndereceğin bir iyilik için, on kattairi yedi yüz kata kadar sevap al acarsın Düşün ve ayık... İyi bilersen, şu Ayet-i Kerime seni ayıktırmaya yeter... Bak ne buyruluyor;

- "O ki azdı; dünya hayatını tercih etti... Şüphesiz böylesinin yeri cehennem oldu..." (79/38)

Bu zümreden olmak ister misin?... Elbette:

- İstemem...

Diyeceksin... Bu deyişine karşılık sana:

- O halde ne bu gaflet?... Diye çıkışılacağından neden korkmuyorsun?...

Bu gaflet deryasında ne zamana kadar yüzeceksin?... Ve şaşkın şaşkın kalacaksın...

Bu yüzücülük sana uğur getirmez... Hemen kendine gel ve :

- "Allah'a tevbe ediniz..." (24/31) Emrinin mabedine çekil... Yaptıklarına nadim ol... O makamda huzurunu

bul; daha sonra da:

- "Rabbınıza ibadet ediniz..." (29/ 54)

Cümlesindeki derin mananın anlattığı cihete doğru yönel... Bundan sonra da, doğruluk dilini kulfan ve şu duayı yap :

- Artık ben yüzümü, yerin ve semaların yaratıcısına çevirdim... Müşriklerden değilim... Pak ve temiz olarak ona dönüyorum..." (6/79)

Belki bu sayede sana, bütün güzellikleri özünde toplayan sırlar aleminin kapışı açılır... Oraya daldıktan sonra anlarsın ki o sırlar:

- "O öyle Allaktır ki, kullarından gelen tövbeyi kabul eyler... Hatalardan geçer..." (42/25)

Mealine gelen Ayet-i Kerimede saklıdır... Biraz daha ilerleyince merkeze varır ve :

- "Allah, Gafur ve Rahim..." 73/20

Cümle-i celilesiyle karşılaşırın... Tevbe et... Hakka don... Sonra da duanı oku. İşte o zaman sırlar kapışırım sana açıldığım görürsün... Ve çeşitli müjdeler almaya başlarsın... Bundan sonra yapacağın ibadetlerde yardım almaya başlarsın... Ve onun sevgisine kavuşursun... Düşün ki o:

- "Allah, tevbe edenleri sever... Pak ve temiz olanları dahi sever..." (2/222)

Buyurmuştur... Bu haline uygun müjdeyi aldıktan sonra:

- "Sen dilediğim aziz kılarsın..."(3/26)

Ayetindeki manayı anlar; ona her an biraz daha yaklaşmaya başlarsın... Ve senin de, onun aziz kıldığı kimselerden biri olduğunu sezersin... Hamd eder ve o halden ayırmaması için, ona yalvarırsın.

Korkma, yürü artık... istikbal sana açıktır... Çünkü, sen o kimselersensin ki. onlar:

- "Önce Rabbimiz Allah, dediler... Sonra istikamet sahibi oldular... Artık onları ne korku vardır; ne de hüzn.." (41/30)

Mealini taşıyan Ayet-i Kerime ile anlatılmıştır...

Artık sen de o yüce müjdeyi alan kullardan oldun... Yani bir velî... Yani Allah'ın sevgili bir kulu...

Bulduğun bu halin kıymetini bil... Mübarek olsun